

estrelles de mil colors que parpadeixant sembla conviden a pujar a sor misterios hostatje...

Solsament romp el silenci imponent del carrer el trontolleix d'un cotxe de lloguer . . . serà un viciós que torna del Casino carademacrat amb mirar de micida abatut, o be d'assesi, fulgarant-li els ulls darrera els vidres entelats del cotxe . . . o be tal vegada serà un vell vert i libidinos i una d'aquestes verges boixes . . . o be una d'aquestes solteretes en apariència decentes qu'ens causen admiració i respecte en les reunions, i devegades tenen un nòvio formal per casarse...

En aquesta hora baix l'inmensitat sublim del cel estrellat se sent un hom mes sincer, més capàs de confesar tots els seus vicis i defectectes ses maldats, ses perverses inclinacions; tot el nostre enllotament de baixes fonts morals.

¡Al del qui en aquesta hora s'enganya a ell mateix!

¡¡Desdixat d'ell!! Transcorrent el dia s'ha fet la comèdia en les tertulies, salons i fins a casa mateix devant de la mare, per que ens dongui diners; devant de la germana, per demostrarli ser un perfecte i galant jove; devant de la nòvia, per jurar-li amor etern; devant, de la meretriu per satisfer-li tots els seus capritxos; devant del amic lleal, per correspondrer-li amb amistat perfecta, ser bo, caballer...

JOSEP CARENÇA

(Seguirá)

Un ramet de flors boscanes

Al Dr. D. Hermenegild Carrera i Miró

Inspirat en un que n'hi ha al rebedor de casa seva

*Me plaus molt dolçament, flor encisera
perque'ts posada aquí per un amor.
Prou diu el ser com ets d'un sol color
que's pot tenir en tu, fè verdadera.*

*Per ferte sê una nota placentera
f'anaren a collir entre l'espror
del cim, porque tinguessis la xardor,
el foc, de tot un poble que prospera.*

*I aquí, cuidante mans ben catalanes,
que't tenen en un trono de cristall
i't fan du quatre barres ben ufanes,
reflectes, tal com fas en el mirall,
en cada cor que't veu, les passions sanes
d'un poble que vol vence amb el treball.*

MANUEL BASSA ARMENGOL